Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA
PEDRO KRUSA VILJALONA [*PEDRO CRUZ VILLALÓN*] SECINĀJUMI,
sniegti 2012. gada 8. novembrī[1]

Lieta C-275/11

GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH
pret
Finanzamt Bayreuth

(Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Nodokļi — PVN — Direktīva 77/388/EEK — 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkts — Nodokļa atbrīvojums, kas attiecas uz kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldību — Direktīva 85/611 — Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) — Kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldes sabiedrības — "Pārvaldes" definīcija — Nodokļa atbrīvojuma piemērošana attiecībā uz pārvaldītājiem, kas ir trešās personas — "Īpaša" darbība, kas, "vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu" — Nelikumīgu komercdarbību aplikšana ar nodokli — Nodokļu neitralitātes princips

1. Vai trešās personas kolektīvu ieguldījumu fondu pārvaldes sabiedrībai sniegtie konsultēšanas pakalpojumi saistībā ar pārvedamu vērtspapīru ieguldījumu ir uzskatāmi par "fondu pārvaldi", lai attiecībā uz tiem tiktu piemērots Direktīvas 77/388/EEK[2], kas regulē PVN, 13. panta B daļā noteiktais atbrīvojums no nodokļa? Šāds rezumējot ir jautājums, ko šajā prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā uzdod *Bundesfinanzhof* [Federālā Finanšu tiesa].

2. Atbildot uz šo jautājumu, Tiesai būs iespēja iztirzāt jau iedibinātu judikatūru, kurā tomēr jāsastopas ar zināmām grūtībām un saskaņā ar kuru Direktīvas 77/388[3] 13. panta B daļā noteiktos atbrīvojumus no nodokļa piemēro pārvaldītāja – trešās personas sniegtiem pakalpojumiem, ja tie, "vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu un ir raksturīgi un būtiski šādu fondu pārvaldē". Vispārīgais veids, kā ir formulēts šis judikatūrā izmantotais kritērijs, ir iemesls tam, ka tā piemērošana tādā gadījumā kā šis ir saistīta ar īpašām interpretācijas grūtībām.

1 — Oriģinālvaloda – spāņu.

2 — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 9. nod., 1. sēj., 23. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva).

3 — Ņemot vērā, ka tiesību akts, kas *ratione temporis* ir piemērojams izskatāmajā lietā, ir Sestā direktīva. Tomēr tajā ietvertās nostādnes ir pilnībā attiecināmas arī uz šo situāciju, jo *Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK* par *kopējo pievienotās vērtības nodokļa* sistēmu (OV L 347, 1. lpp.), ar ko atceļ Sesto direktīvu, 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā ir ietverts un tādā pašā veidā formulēts šis pats nodokļu atbrīvojums.

I – Tiesību normas

A – *Savienības tiesību normas*

3. Direktīvas 77/388 (turpmāk tekstā – "Sestā direktīva") 13. panta B daļā ir noteikta virkne atbrīvojumu no nodokļa, kuru starpā saistībā ar šo tiesvedību būtu izceļami šādi:

"dalībvalstis atbrīvo turpmāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

[..]

d) šādus darījumus:

[..]

3) darījumus, tostarp starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumus, pārskaitījumus, parādus, čekus un citus tirgojamus dokumentus, taču izņemot parādu piedziņu;

[..]

5) darījumus, ieskaitot starpniecību, izņemot pārvaldi un uzraudzību, ar akcijām un daļām sabiedrībās vai apvienībās, bezseguma parādzīmēm un citiem vērtspapīriem, izņemot:

— dokumentus, kas rada īpašumtiesības uz precēm,

— 5. panta 3. punktā minētās tiesības vai vērtspapīrus;

6) dalībvalstu noteiktu īpašu ieguldījumu fondu vadīšanu;

[..]".

4. Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), tās no 1999. līdz 2002. gadam spēkā esošajā redakcijā, 1. panta 2. un 3. punktā minētie uzņēmumi ir definēti šādi:

"2. Šajā direktīvā, ievērojot 2. pantu, PVKIU ir uzņēmumi:

— kuru vienīgais mērķis ir publiski iegūta kapitāla kolektīv[a] ieguldīšana pārvedamos vērtspapīros un kuri darbojas pēc dalīta riska principa

un

— kuru sertifikāti pēc turētāju lūguma tieši vai netieši tiek atpirkti vai izpirkti no šo uzņēmumu aktīviem. Pasākumus, ko PVKIU veic, lai nodrošinātu, ka to sertifikātu fondu biržas cena būtiski neatšķiras no to tīrās aktīvu vērtības, uzskata par līdzvērtīgiem šādai atpirkšanai vai izpirkšanai.

3. Saskaņā ar [valsts] tiesību aktiem šādus uzņēmumus drīkst izveidot vai nu atbilstīgi līgumtiesībām (kā kopīgos fondus, ko pārvalda pārvaldības sabiedrības) vai trasta tiesībām (kā ieguldījumu fondus), vai saskaņā ar statūtiem (kā ieguldījumu sabiedrības)."

5. 2002. gadā tika īstenota plaša Direktīvas 85/611 reforma, kurā tika būtiski mainīta pārvaldes sabiedrību sistēma[4]. Minētās reformas dēļ II pielikumā tika definēts ieguldījumu fondu un ieguldījumu sabiedrību "pārvaldīšanas" jēdziens un minēti daži piemēri. Grozītās Direktīvas 85/611 5. panta 2. punktā ir šāda skaidra norāde uz nepilnīgu minētajā pielikumā paredzēto funkciju sarakstu:

"Šajā direktīvā kopīgu ieguldījumu fondu un ieguldījumu sabiedrību pārvaldīšana ietver II pielikumā minētās funkcijas, kuru uzskaitījums ir nepilnīgs."

6. II pielikums izteikts šādā redakcijā:

"Kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā iekļautās funkcijas:

— ieguldījumu pārvaldīšana,

— administratīvā vadība:

  a) juridiskie un ar fonda pārvaldīšanu saistītie grāmatvedības pakalpojumi;

  b) klienta pieprasījumi;

  c) vērtēšana un cenu noteikšana (tostarp nodokļu deklarācijas);

  d) reglamentējoša atbilstības uzraudzība;

  e) sertifikātu turētāju reģistra kārtošana;

  f) ienākumu sadale;

  g) sertifikātu emisija un dzēšana;

  h) līguma norēķini (tostarp sertifikātu nosūtīšana);

  i) lietvedība;

— tirdzniecība."

7. 2002. gada reformas laikā Savienības likumdevējs Direktīvā 85/611 ieviesa arī 5.g pantu, saskaņā ar kuru dalībvalstis ar zināmiem nosacījumiem var atļaut pārvaldības sabiedrībām deleģēt trešām personām vienu vai vairākas to funkcijas. Saskaņā ar minēto pantu it īpaši jānodrošina, lai uzdevumu nodošana neapdraud pārvaldības sabiedrības veikto uzraudzību un uzdevumi tiek veikti atbilstoši.

II – Fakti

8. *GfBk* (*Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH*) ir vācu uzņēmums, kura mērķis ir informācijas izplatīšana un konsultācijas vērtspapīru jomā, kā arī ar finanšu aktīviem saistītie konsultēšanas pakalpojumi un to tirdzniecība.

4 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīva 2001/107/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), lai paredzētu noteikumus attiecībā uz pārvaldības sabiedrībām un vienkāršotiem prospektiem (OV L 41, 13.2.2002., 20.–34. lpp.), un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīva 2001/108/EK, ar ko attiecībā uz PVKIU ieguldījumiem groza Padomes Direktīvu 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 41, 13.2.2002., 35.–42. lpp.).

9. 1999. gadā *GfBk* noslēdza līgumu par pakalpojumu sniegšanu ar kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldības sabiedrību (turpmāk tekstā – "IPS"). It īpaši *GfBk* apņēmās sniegt IPS konsultācijas saistībā ar "fonda aktīvu pārvaldīšanu" un "pastāvīgi novērojot fonda aktīvus, sniegt ieteikumus par aktīvu pirkšanu vai pārdošanu". Tāpat arī *GfBk* apņēmās "ievērot dalītā riska principu, ieguldījumu juridiskos ierobežojumus [..] un [..] ieguldījumu nosacījumus".

10. No lietas materiāliem izriet, ka atlīdzība *GfBk* tika maksāta atbilstoši kopīgā ieguldījumu fonda vērtībai aprēķinātas procentu likmes apmērā.

11. No 1999. līdz 2002. gadam *GfBk* pa telefonu, faksu un internetu sniedza IPS ieteikumus par vērtspapīru pirkšanu un pārdošanu. Iesniedzējtiesa norāda, ka *GfBk* nesagatavoja plašas ekspertīzes, bet gan konkrētus ieteikumus, kurus IPS reģistrēja savā pasūtījumu sistēmā. Pēc ieteikumu saņemšanas tie tika izvērtēti, lai pārbaudītu, vai netiek pārkāpts kāds no likumā noteiktajiem ierobežojumiem. Pēc veiktās pārbaudes IPS īstenoja minētos ieteikumus bieži vien dažu minūšu laikā.

12. Vācijas nodokļu administrācija atzina, ka *GfBk* no 1999. līdz 2002. gadam sniegtie pakalpojumi nav uzskatāmi par kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanu Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta izpratnē. *GfBk* nepiekrita šim atzinumam un apstrīdēja attiecīgos lēmumus, izmantojot visas iespējamās prasību procedūras un pēdējā instancē vēršoties *Bundesfinanzhof*, kas ir tiesa, kura ir iesniegusi lūgumu par prejudiciālu nolēmumu.

III – Prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

13. 2011. gada 5. maijā Tiesā tika reģistrēts *Bundesfinanzhof* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas formulēts trīs dažādu iespējamu atbilžu veidā:

"Vai īpaša ieguldījumu fonda pārvaldītāja-trešās personas sniegti pakalpojumi ir pietiekami raksturīgi un līdz ar to atbrīvoti no nodokļa tikai tad, ja:

a) tas veic arī pārvaldes funkcijas, nevis tikai konsultēšanu, vai

b) pakalpojums pēc savas būtības atšķiras no citiem pakalpojumiem, pamatojoties uz īpatnību, kas saskaņā ar šo tiesību normu raksturīga atbrīvojumam no nodokļa, vai

c) šis pārvaldītājs darbojas, pamatojoties uz funkciju deleģēšanu saskaņā ar grozītās Direktīvas 85/611/EEK 5.g pantu?"

14. Rakstveida apsvērumus iesniedza *GfBk*, Vācijas Federatīvās Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes un Grieķijas Republikas valdības, kā arī Komisija.

15. 2012. gada 28. jūnija tiesas sēdē savu nostāju pauda *GfBk*, Vācijas Federatīvās Republikas valdība un Komisija.

IV – Prejudiciālā jautājuma analīze

16. Kaut arī *Bundesfinanzhof* uzdotais jautājums ir formulēts alternatīvu risinājumu veidā, es uzskatu, ka būtībā tiek izvirzīti trīs *iebildumi*, kuri varētu būt pretrunā Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā noteiktā nodokļu atbrīvojuma piemērošanai attiecībā uz trešās personas sniegtajiem informācijas un konsultēšanas pakalpojumiem saistībā ar vērtspapīru ieguldījumiem. Tiesai tiek lūgts izvērtēt katru no šiem iebildumiem, lai sniegtu pareizu minētās tiesību normas interpretāciju.

A – *Pirmais iebildums: "kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldības" jēdziena piemērošana trešās personas sniegtiem informācijas un konsultēšanas pakalpojumiem saistībā ar ieguldījumiem*

17. Pirmajā *Bundesfinanzhof* iebildumā ir ietverts jautājums par *GfBk* sniegto pakalpojumu kvalificēšanu, konkrētāk, par to, vai tie ir pietiekami raksturīgi, lai varētu tikt kvalificēti kā "kopīgu ieguldījumu fonda pārvaldīšana" un tādējādi kā pakalpojumi, kuri saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktu ir atbrīvoti no nodokļa.

18. Vispirms – es uzskatu par piemērotu norādīt, ka kritērijs, ko Tiesa izmanto, izvērtējot, vai uz ārpakalpojumu attiecas minētais nodokļu atbrīvojums, faktiski ir sarežģīts. Kā jau minēju šo secinājumu sākumā, grūtības, kas saistītas ar šo lietu, būtībā slēpjas judikatūrā iedibinātā kritērija – saskaņā ar kuru šiem pakalpojumiem, "vispārīgi vērtējot, ir jāveido atsevišķs kopums un ir jābūt raksturīgiem un būtiskiem šādu fondu pārvaldē" – piemērošanā ārpakalpojumiem, lai tie tiktu atbrīvoti no PVN.

19. Par šo punktu ir izteikušies visi lietas dalībnieki, paužot atšķirīgu nostāju. No vienas puses, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika un Komisija neuzskata, ka *GfBk* sniegtie informācijas un konsultēšanas pakalpojumi būtu pietiekami raksturīgi un atšķirīgi. No otras puses, *GfBk* un Luksemburgas Lielhercogiste aizstāv viedokli par minēto pakalpojumu īpašo un visaptverošo raksturu, uzskatot, ka uz tiem attiecas nodokļu atbrīvojums. Pamatojot pirmo nostāju, galvenokārt tiek norādīts, ka IPS pieder pēdējais vārds un atbildība lēmumu pieņemšanā, tostarp arī juridiskā atbildība. Tāpat arī tiek minēts, ka *GfBk* sniegtie ieteikumi saistībā ar vērtspapīru pirkšanu un pārdošanu ir tikai norādījumi, kurus IPS var tikpat labi neņemt vērā. Savukārt *GfBk* un Luksemburgas Lielhercogiste atsaucas uz Tiesas spriedumu lietā *Abbey National*[5], saskaņā ar kuru uz dažiem trešo personu sniegtajiem pakalpojumiem tika attiecināts Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētais nodokļu atbrīvojums.

20. Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāizvērtē attiecīgā Tiesas judikatūra, it īpaši iepriekš minētais spriedums lietā *Abbey National*, uz kuru šajā prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā vairākkārt ir atsaukušies visi lietas dalībnieki.

1) Spriedums lietā *Abbey National*

21. Spriedums lietā *Abbey National* sniedza atbildi uz prejudiciālu jautājumu par pakalpojumiem, kurus trešā persona sniedza ieguldījumu sabiedrībai un kuri cita starpā bija saistīti ar ienākumu un fondu kapitāla daļu vai akciju cenu aprēķināšanu, aktīvu novērtēšanu, grāmatvedības vešanu, paziņojumu sagatavošanu par ienākumu izvietojumu, informācijas un dokumentu sniegšanu periodiskiem norēķiniem un nodokļu, statistikas un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – "PVN") deklarācijām, kā arī ienākumu prognožu sagatavošanu[6]. Pamatojoties uz šiem daudzajiem pakalpojumiem, kurus Tiesa apvienoja zem nosaukuma "administratīvā vadība un grāmatvedība"[7], spriedumā tika apstiprināts, ka minētie pakalpojumi "būtībā" ietilpst Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta piemērošanas jomā[8].

22. Lai to secinātu, Tiesa izmantoja vairākus argumentus, kuri, kā es pierādīšu turpmāk, ir attiecināmi arī uz šo lietu.

5 — 2006. gada 4. maija spriedums lietā C-169/04 *Abbey National* (Krājums, I-4027. lpp., 63. punkts).

6 — Skat. spriedumu lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 26. punkts).

7 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 66. punkts).

8 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 69. punkts).

23. Pirmkārt, spriedumā lietā *Abbey National* tiek aplūkots pats Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētā nodokļa atbrīvojuma mērķis, kas ir "atvieglot mazajiem ieguldītājiem ieguldījumu izdarīšanu, izmantojot ieguldījumu uzņēmumus"[9]. Tas nozīmē, ka nodokļa atbrīvojuma mērķis ir nodrošināt nodokļu neitralitāti attiecībā pret tiem ieguldītājiem, kuri veic tiešu naudas ieguldījumu vērtspapīros, un tiem, kuri izdara ieguldījumu, izmantojot kopīgu ieguldījumu uzņēmumu starpniecību[10].

24. Otrkārt, minētajā spriedumā ir uzsvērts, ka ieguldījumu fonda "pārvaldība" Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta izpratnē ietver ne tikai funkcijas šaurā nozīmē, proti, portfeļa pārvaldi, bet arī "pa[šu] kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu administratīv[o] vadīb[u]"[11]. Lai noteiktu, kuri "administratīvās vadības" pakalpojumi ir pietiekami raksturīgi, lai uz tiem varētu attiecināt jēdzienu "pārvaldība" Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta precīzā nozīmē, Tiesa izmanto Direktīvas 85/611 II pielikumu. Tiesa uzskata, ka pielikumā ar virsrakstu "Administratīvā vadība" ir "norādīts", kuri no šāda veida pakalpojumiem ir pietiekami raksturīgi, lai uz tiem varētu attiecināt atbrīvojumu no PVN.

25. Treškārt, spriedumā ir noteikts, ka nav obligāti, lai šo "pārvaldību" īstenotu tikai kāda konkrēta persona. Gluži pretēji, Tiesa skaidri uzsver, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā noteiktā kopīgu ieguldījumu fondu pārvalde "ir definēta atbilstoši sniegto pakalpojumu raksturam, *nevis atkarībā no pakalpojumu sniedzēja vai to saņēmēja*"[12]. Tādējādi un ņemot vērā spriedumus, ko Tiesa ir pieņēmusi iepriekšējās lietās attiecībā uz citiem 13. panta B daļas d) apakšpunktā noteiktajiem nodokļa atbrīvojumiem[13], tiek pieļauta iespēja, ka kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldība sastāv no dažādiem atsevišķiem pakalpojumiem, neizslēdzot, ka dažus no tiem sniedz pārvaldītājs, kas ir trešā persona[14].

26. Visbeidzot, minētajā spriedumā ir atsauces uz iepriekšējo judikatūru par Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunktu, lai atgādinātu, ka katrā ziņā trešās personas sniegtajiem pakalpojumiem, "skatot tos plašā nozīmē, ir jāveido vienots veselums, kas pilda īpašās, būtiskās [6. punktā] norādītā pakalpojuma funkcijas", proti, kopīgu ieguldījumu fonda pārvaldi.

27. Šis kritērijs nav plašāk izvērsts ne spriedumā lietā *Abbey National*, ne citos spriedumos, kuri attiecas uz citiem Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunktā noteiktajiem nodokļa atbrīvojumiem. Tomēr no minētajiem spriedumiem var izsecināt nostādnes, kas ir bijušas pamatā risinājumam, pie kura Tiesa ir nonākusi katrā gadījumā. Nostādnes, kuras nedaudz precīzāk atspoguļo specifiskuma un atšķirīguma kritērija saturu, ir šādas: trešās personas darbībai ir jābūt cieši saistītai ar pārvaldes vai ieguldījumu sabiedrības sniegtajiem pakalpojumiem un tajā pašā laikā ir jābūt saturiski pietiekami autonomai. Tāpat arī ārpakalpojumam ir jābūt nepārtrauktam vai vismaz laika ziņā paredzamam. Turpretim tam, ka ārpakalpojums rada izmaiņas tā saņēmējas sabiedrības juridiskajā vai ekonomiskajā statusā, šķiet, nav būtiskas nozīmes.

9 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 62. punkts).

10 — Turpat.

11 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 64. punkts).

12 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 66. punkts, izcēlums mans).

13 — Skat. 1997. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-2/95 *SDC* (*Recueil*, I-3017. lpp., 66. punkts) saistībā ar 5. punktu ("darījumus [..] ar akcijām un daļām sabiedrības vai apvienības, bezseguma parādzīmēm un citiem vērtspapīriem [..]"), 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā C-235/00 *CSC Financial Services* (*Recueil*, I-10237. lpp., 23. punkts), 2007. gada 21. jūnija spriedumu lietā C-453/05 *Ludwig* (Krājums, I-5083. lpp., 36. punkts) saistībā ar 1. punktu ("kredīta piešķiršanu un kredīta starpniecību, kā arī kredīta pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu"), 2010. gada 28. oktobra spriedumu lietā C-175/09 *AXA UK* (Krājums, I-10701. lpp., 27. punkts) saistībā ar 3. punktu ("darījumus, ieskaitot starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumus, pārskaitījumus, parādus, čekus un citus tirgojamus dokumentus [..]"), 2009. gada 22. oktobra spriedumu lietā C-242/08 *Swiss Re Germany Holding* (Krājums, I-10099. lpp., 45. punkts) saistībā ar 2. punktu ("starpniecību vai jebkurus darījumus ar kredītu garantijām vai jebkuru citu naudas nodrošinājumu, kā arī kredīta garantiju pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu") un arī ar 3. punktu, kā arī 2011. gada 23. septembra spriedumu lietā C-350/10 *Nordea Pankki Suomi* (Krājums, I-7359. lpp., 27. punkts) saistībā ar iepriekš minēto 5. punktu.

14 — Spriedums lietā *Abbey National* (minēts iepriekš, 67. punkts).

28. Tagad pārbaudīsim, vai šīs nostādnes, kā tas izriet no līdzšinējās judikatūras, ir izpildītas šajā lietā.

2) Ieguldījumu konsultācijas atbilstīgi judikatūrai

29. Jautājums, kuru uzdod *Bundesfinanzhof*, ir tieši par to, vai *GfBk* īstenotā darbība ir uzskatāma par ārpakalpojumu un, ja tā, vai uz to attiecas Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunktā noteiktais atbrīvojums no nodokļa. Šajā ziņā jāatgādina, ka, kā jau to secinājām, izvērtējot spriedumu lietā *Abbey National*, fonda pārvaldes sabiedrībai sniegti ārpakalpojumi iekļaujas nodokļa atbrīvojuma darbības jomā. Tiesas noteiktais kritērijs ir, lai minētie pakalpojumi, "vispārīgi vērtējot, veido[tu] atsevišķu darījumu kopumu un [būtu] raksturīgi un būtiski kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldē".

30. Kā jau minēju šo secinājumu 27. punktā, šī kritērija piemērošanā ir jāpievērš uzmanība vairākām būtiskām iezīmēm. Es pēc kārtas iztirzāšu tās visas, kā arī dažus dalībvalstu un Komisijas izvirzītos iebildumus, lai secinātu, ka, izņemot dažus faktu konstatējumus, kas ir iesniedzējtiesas ziņā, *GfBk* sniegtie pakalpojumi principā atbilst specifiskuma un atšķirīguma kritērija nosacījumiem.

a) Pakalpojuma ciešā saikne ar fonda darbību

31. Spriedumā lietā *Abbey National* noteiktā prasība, lai pakalpojums veidotu kopumu un būtu raksturīgs, norāda uz ciešu saikni starp pakalpojumu un kopīgu ieguldījumu fonda īstenoto darbību. Runa faktiski ir par to pakalpojumu individualizēšanu, kas ir raksturīgi kopīgu ieguldījumu fondam un kas to atšķir no citām saimnieciskām darbībām. Kā vienkāršu piemēru var minēt fonda vērtspapīru un akciju cenas aprēķināšanu vai aktīvu pirkšanas un pārdošanas priekšlikumus, kas ir darbība, kura raksturīga kopīgu ieguldījumu fondam, bet ne būvniecības firmai. Protams, nekas neliedz būvuzņēmumam veikt finanšu ieguldījumus, tomēr tā nav darbība, kas ir *raksturīga* jeb piemītoša un šajā nozīmē – specifiska būvniecībai.

32. Pretēji tam, biroja iekārtu tehniskā apkope vai pat, kā tiesas sēdē norādīja dažas dalībvalstis un Komisija, uzkopšanas pakalpojumi var tikt sniegti gan fondu pārvaldes sabiedrībai, gan būvniecības nozares uzņēmumam, neapgalvojot, ka tas būtu kādam no minētajiem uzņēmumiem raksturīgs pakalpojums. Tie būtu, ja tā varētu teikt, satura ziņā neitrāli vai patērējami pakalpojumi, jo tie bez jebkādas atšķirības var tikt sniegti gan vieniem uzņēmumiem, gan citiem.

33. Attiecībā uz informācijas un konsultēšanas pakalpojumiem saistībā tieši ar fonda pārvaldi vai aktīvu pirkšanu un pārdošanu šķiet skaidrs, ka runa ir par darbību, kas raksturīga kopīgu ieguldījumu fondam. *GfBk* sniedz ieteikumus par operācijām, kuras vēlāk var īstenot IPS, kas rīkojas tieši šādā statusā, proti, kā atbildīgā par kopīgu ieguldījumu fonda pārvaldi. Tādējādi šajā gadījumā tie ir pakalpojumi, kas ir ļoti lielā mērā raksturīgi kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kuru vienīgais mērķis saskaņā ar Direktīvu 85/611 ir "publiski iegūta kapitāla kolektīva ieguldīšana pārvedamos vērtspapīros [un/vai likvīdos finanšu aktīvos]"[15].

34. Tomēr *Abbey National* lietas apstākļi mudina apstiprināt *GfBk* īstenotās darbības specifisko raksturu. Ja Tiesa secināja, ka administratīvā vadība un grāmatvedība ir pietiekami raksturīgas darbības, lai uz tām varētu attiecināt 13. pantā noteikto atbrīvojumu no nodokļa, tad tāda pati atbilde ir jāsniedz arī saistībā ar darbību, kas ir nesaraujami saistīta ar fonda darbības būtību, proti, informācijas apstrādi saistībā ar ieguldījumiem vērtspapīros. Ciktāl tādas administratīvās vadības darbības kā grāmatvedības vešana, ienākumu un fondu kapitāla daļu vai akciju cenu aprēķināšana vai aktīvu novērtēšana ir raksturīgas un atšķirīgas, es *a fortiori* uzskatu, ka šādi ir kvalificējams arī pakalpojums, kurš ir vēl jo raksturīgāks, proti, informācijas sniegšana un konsultēšana saistībā ar fonda pārvaldi un aktīvu pirkšanu vai pārdošanu.

15 — Direktīvas 85/611 1. panta 2. punkta pirmais ievilkums.

35. Iebildums pret šo apgalvojumu, ko ir izteikusi Vācijas Federatīvā Republika, varētu būt, ka informācijas sniegšana un konsultēšana nav ietvertas Direktīvas 85/611 II pielikumā. Tomēr šim argumentam nevar piekrist, jo pašā Direktīvas 85/611 5. panta 2. punktā ir uzsvērts, ka minētajā pielikumā ietvertais funkciju uzskaitījums ir "nepilnīgs". To lietā *Abbey National* sniegtajos secinājumos skaidri ir formulējusi ģenerāladvokāte Kokote [*Kokott*], apstiprinot, ka "Direktīvas 85/611 II pielikuma jēdzienus neuzskata par kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldes pakalpojumu definīcijām, bet gan par pārvaldības sabiedrībai tipisku uzdevumu aprakstu"[16]. Tādējādi tas, ka *GfBk* sniegtie pakalpojumi nav skaidri uzskaitīti minētajā pielikumā, ņemot vērā tā principā aprakstošo raksturu, neliedz tos iekļaut raksturīgu pakalpojumu kategorijā, kuri ietilpst to darbību kopumā, kas saistītas ar kopīgu ieguldījumu fonda "pārvaldību".

b) Pakalpojuma autonomija attiecībā pret fonda darbību

36. Šeit iztirzātais judikatūrā izmantotais specifiskuma un atšķirīguma kritērijs attiecas arī uz pakalpojuma autonomiju, proti, uz spēju sniegt pakalpojumus, kuri ir pietiekami skaidri definēti, lai nezustu skaidra robeža starp tiem un citiem pakalpojumiem, kurus sniedz pakalpojuma saņēmējs. Zināmā mērā šis kritērijs attiecas uz pakalpojuma noteicošo raksturu, tāpēc Tiesa reizēm izmanto apzīmējumu "būtisks", runājot par, "vispārīgi vērtējot, atsevišķu darījumu kopumu"[17].

37. Tādējādi pakalpojums, kas, "vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu", ir, pirmkārt, tāds, ko nevar sajaukt ar citiem, kurus jau īsteno pakalpojuma saņēmējs. Piemēram, ja pārvaldes sabiedrība jau ved grāmatvedību, ko apliecina tas, ka tajā ir sava grāmatvedības nodaļa, kura aptver visus grāmatvedības pakalpojumus, trešās personas sniegtie grāmatvedības pakalpojumi būs grūti nošķirami no tiem, kurus jau īsteno pati sabiedrība. Šis secinājums parāda, kā trešās personas sniegts pakalpojums zaudē savu autonomo raksturu, ņemot vērā, ka pakalpojuma saņēmēja jau pati īsteno minēto pakalpojumu.

c) Pakalpojuma nepārtrauktība

38. Treškārt, specifiskumam un atšķirīgumam laika ziņā ir jābūt noteiktā mērā pastāvīgiem lielumiem. Citiem vārdiem sakot, pakalpojuma sniegšana nedrīkst būt sporādiska un formāla, jo pretējā gadījumā tai trūktu pietiekama pamata, lai uz to varētu attiecināt Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā noteikto atbrīvojumu no nodokļa. Tomēr tas nenozīmē, ka pakalpojumam ir obligāti jābūt laika ziņā lineāram, jo tas automātiski izslēgtu visas darbības, kuras netiek īstenotas regulāri. Manuprāt, šajā gadījumā apstrīdētais ārpakalpojums atbilst pārvaldītāja operacionālai izvēlei, kas tādējādi ir apveltīta ar zināmu stabilitāti.

39. Tas, vai minētais kritērijs ir izpildīts šajā lietā, ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Runa ir par analīzi, kurā jāveic faktu pārbaude, lai noskaidrotu, vai tai sniegtos pakalpojumus *GfBk* sniedza laika ziņā nepārtraukti, tādējādi, lai pakalpojumu nepārtrauktībā būtu konstatējama zināma paredzamība. Ja tiks secināts, ka informācijas un konsultēšanas pakalpojumus nodrošināja vienīgi *GfBk* vai arī citas trešās personas laika ziņā nepārtrauktā veidā, tad apstiprināsies, ka runa ir par darbību, kas ir pietiekami autonoma, lai varētu uzskatīt, ka tā, "vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu".

16 — 2005. gada 8. septembra secinājumi lietā *Abbey National* (79. punkts).

17 — Turpat.

d) Juridiskās un finanšu situācijas izmaiņu nebūtiskums

40. Visbeidzot, ir jāizvērtē Vācijas Federatīvās Republikas un Komisijas izvirzītais arguments, ka atbildība par juridiski svarīgiem lēmumiem gulstas nevis uz *GfBk*, bet gan uz pārvaldes sabiedrību, un ka tas apstiprina to, ka šajā gadījumā nevar runāt par raksturīgu un atsevišķu "pārvaldi" Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta izpratnē.

41. Šis arguments nav pieņemams, jo tas netieši ir noraidīts spriedumā lietā *Abbey National*. Šajā lietā, kā jau noskaidrojām, apstrīdētie pakalpojumi bija visas ierastās un pārvaldes sabiedrības administratīvai vadībai raksturīgās darbības, tomēr tas neliedza kvalificēt tos kā raksturīgu un atsevišķu "pārvaldi" vairākkārt minētā 13. panta izpratnē. Tas saskan ar nostāju, ka nav obligāti, lai rastos izmaiņas juridiskajā vai finanšu situācijā, bet lai *pēc būtības* tiktu īstenota "pārvaldes" darbību uzticēšana ārējiem uzņēmumiem.

42. Saistībā ar šo aspektu ģenerāladvokāte Kokote, kurai piekrita arī Tiesa, pauda nostāju, kas bija atšķirīga no ģenerāladvokāta Pojareša Maduru [*Poiares Maduro*] [18] viedokļa. Savos secinājumos lietā *Abbey National* ģenerāladvokāte noraidīja minētā kritērija piemērošanu (kuru Tiesa jau bija izmantojusi citos gadījumos saistībā ar citiem 13. panta B daļas d) apakšpunktā noteiktajiem nodokļa atbrīvojumiem), pamatojoties uz vispārīgāku 6. punkta formulējumu un secinot, ka, "samazinot no nodokļa atbrīvojamo darbību loku, kas ietekmē vērtspapīru portfeļa veidošanu, tikai atlikusī daļa no kopīgu ieguldījumu fonda darbībām būtu atbrīvojama no nodokļa" [19]. Šim argumentam piekrītu gan es, gan acīmredzot arī Tiesa, jo secinājumā, pie kura tā nonāca lietā *Abbey National*, netika ņemts vērā kritērijs saistībā ar juridiskās un finanšu situācijas izmaiņām.

e) Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētā nodokļa atbrīvojuma šaura interpretācija

43. Visbeidzot, nedrīkst atstāt neizvērtētu vispārīgāka rakstura iebildumu, kas izriet gan no Vācijas Federatīvās Republikas, gan Grieķijas Republikas sniegtajiem apsvērumiem un attiecas uz šauro nozīmi, kādā ir interpretējami Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētie nodokļa atbrīvojumi; šis iebildums sakņojas iedibinātā judikatūrā, saskaņā ar kuru atbrīvojumi no PVN, ņemot vērā, ka tie ir izņēmumi no vispārējā noteikuma, ir interpretējami šaurā nozīmē.

44. Pamatotus argumentus saistībā ar šo iebildumu ģenerāladvokāte Kokote ir paudusi iepriekš minētajos secinājumos lietā *Abbey National*. Tajos viņa uzsvēra, ka Sestās direktīvas 13. panta šaura interpretācija dažos gadījumos varētu nonākt pretrunā judikatūrā nostiprinātajai praksei, saskaņā ar kuru vienādus jēdzienus, kuri ietverti dažādos tiesību aktos, ir vēlams interpretēt vienādi. Tomēr konkrētajā Sestās direktīvas 13. panta un Direktīvas 85/611 II pielikuma gadījumā, runājot par "pārvaldības" jēdzienu, ģenerāladvokāte secināja, ka šis pretrunīgums ir drīzāk iedomāts, nevis reāls. Viņasprāt, nevienā Direktīvas 85/611 noteikumā nav precīzi definēts jēdziens "kopīgu fondu pārvalde". Tāpēc, kā jau iepriekš norādīts, minētā direktīva uz II pielikumā ietverto uzskaitījumu atsaucas tikai kā uz orientējošu sarakstu, neliedzot tiesām pašām to papildināt atbilstīgi Savienības tiesību sistēmas mērķiem un vispārējai uzbūvei.

18 — Skat. ģenerāladvokāta Pojareša Maduru 2004. gada 18. maija secinājumus lietā C-8/03 *BBL* (2004. gada 21. oktobra spriedums, Krājums, I-10157. lpp., 33. punkts).

19 — Iepriekš minētie secinājumi (66. punkts).

45. Tādējādi mans priekšlikums Tiesai nebūs "kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldes" jēdziena plaša interpretācija. Gluži pretēji, manis piedāvātā interpretācija tikai piešķir nozīmi jēdzienam "pārvaldība" ārpakalpojumu kontekstā, tajā pašā laikā nodrošinot interpretācijas konsekvenci saistībā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Šādu secinājumu Tiesa izdarīja arī spriedumā lietā *Abbey National*, nosakot, ka Sestās direktīvas 13. panta interpretācija atbilstoši Direktīvai 85/611 nostiprina jēdziena "pārvaldība" tābrīža traktējumu, tomēr nekādā ziņā nav uzskatāma par nodokļa atbrīvojuma jēdziena plašu traktējumu.

f) Kopsavilkums

46. Ņemot vērā izklāstītos argumentus un vienojoties, ka piedāvātā interpretācija nebūs Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētā nodokļa atbrīvojuma plašs traktējums, es uzskatu, ka minētais noteikums ir interpretējams tādējādi, ka trešās personas sniegtie informācijas un konsultēšanas pakalpojumi saistībā ar kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldi un aktīvu pirkšanu vai pārdošanu ir uzskatāmi par raksturīgu un atsevišķu "pārvaldes" darbību, ja apstiprinās pakalpojuma autonomais raksturs attiecībā pret pakalpojuma saņēmējas faktiski īstenotajām darbībām, kas ir jautājums, kurš jāizvērtē iesniedzējtiesai.

B – *Otrais iebildums: atbilstība varbūtējam horizontālās nodokļu neitralitātes principam*

47. Turpinājumā *Bundesfinanzhof* jautā, vai tāds pakalpojums kā *GfBk* sniegtais atšķiras no citiem pakalpojumiem, pamatojoties uz īpatnību, kas raksturīga atbrīvojumam no nodokļa. Tomēr, pamatojot šo jautājumu, iesniedzējtiesa lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu būtībā izvirza iebildumu, kas balstīts uz principu, ko varētu definēt kā "horizontālo" nodokļu neitralitāti. Proti, runa ir par Sestās direktīvas pārkāpumu, kura iemesls ir nodokļu priekšrocību piešķiršana vienam nodokļu maksātājam (pārvaldes sabiedrībai vai ieguldījumu sabiedrībai, kas izmanto konsultēšanas pakalpojumus) attiecībā pret citu (ieguldītājiem, kuri tieši veic ieguldījumu, lai gan arī izmanto konsultēšanas pakalpojumus). Tādējādi, savā jautājumā runājot par pakalpojumam "raksturīgu īpatnību", *Bundesfinanzhof*, cik saprotu, vēlas, lai Tiesa kliedē tās šaubas par šo iespējamo diskriminējošo attieksmi.

48. Šādi traktējot prejudiciālā jautājuma otro daļu, es uzskatu, ka šajā gadījumā runa nav par nodokļu neitralitātes principa pārkāpumu. Viens no Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētā nodokļa atbrīvojuma mērķiem tieši ir atvieglot nelieliem ieguldītājiem kapitāla ieguldījumu veikšanu fondos. Savukārt atbrīvojums no nodokļa ir saistīts ar nepieciešamību nodrošināt nodokļu neitralitāti, pretējā gadījumā tie, kuri izmanto kolektīvo ieguldījumu veidus (kas ir apliekami ar PVN), tiktu nostādīti nelabvēlīgākā situācijā attiecībā pret tiešajiem ieguldītājiem (kuri paši īsteno pakalpojumus). Ņemot vērā, ka kopīgs ieguldījums atvieglo ieguldījumu veikšanu mazajiem ieguldītājiem vai investoriem, kuriem trūkst specifisku zināšanu noteiktā tirgū, atbrīvojums no nodokļa ir stimuls tām personu grupām, kuras, pēc likumdevēja domām, ir pelnījušas atbalstu [20].

49. Katrā ziņā atzīt, ka nodokļa atbrīvojuma piemērošana attiecībā uz *GfBk* nozīmētu radīt neizdevīgākus apstākļus privātajiem ieguldītājiem, kuri tieši īsteno savus pakalpojumus, pārvaldes sabiedrību labā, mūs novestu pie bezgalīgu diskriminēšanas ķēdes. Kā nesen ir formulējusi ģenerāladvokāte Šarpstone [*Sharpston*] secinājumos lietā *Deutsche Bank* – "ja visām daļēji konkurējošām darbībām būtu vienādi jāpiemēro PVN, rezultāts – ņemot vērā to, ka gandrīz jebkura darbība daļēji pārklājas ar citu, – būtu tāds, ka būtu pilnībā jālikvidē visas atšķirības PVN piemērošanā. Tas (iespējams) radītu visu atbrīvojumu atcelšanu, jo PVN sistēma pastāv tikai darījumu aplikšanai ar nodokli" [21].

20 — Iepriekš minētie secinājumi (27. un 28. punkts).

21 — Ģenerāladvokātes Šarpstones 2012. gada 8. maija secinājumi lietā C-44/11 (2012. gada 19. jūlija spriedums, 60. punkts).

50. Minētajā lietā pieņemtajā spriedumā Tiesa apstiprināja šo ģenerāladvokātes secinājumu punktu, piebilstot, ka nodokļu neitralitāte "nav primāro tiesību aktu noteikums, kas kalpo par nosacījumu atbrīvojuma spēkā esamībai, bet gan interpretācijas princips, kas jāpiemēro vienlaikus atbrīvojumu precīzas interpretācijas principam" [22].

51. Tādējādi atzīt, ka uz *GfBk* attiecas Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā paredzētais nodokļa atbrīvojums, manuprāt, nenozīmē pieņemt risinājumu, kas būtu pretrunā nodokļu neitralitātes principam, ja to interpretējam kā prasību nodrošināt nediskriminējošu attieksmi attiecībā pret nodokļu maksātājiem, kuri atrodas salīdzināmās situācijās.

C – *Trešais iebildums: neatļautas funkciju deleģēšanas juridiskās sekas Direktīvas 85/611 izpratnē*

52. Visbeidzot, treškārt, *Bundesfinanzhof* jautā par nelikumīgas darbības ietekmi attiecībā uz nodokļu atbrīvojuma kvalificēšanu. Kā izriet no lietas materiāliem, darbības veikšanas laikā IPS nebija saņēmusi likumā prasīto atļauju, kas būtu ļāvusi pakalpojumu deleģēt *GfBk*. Iesniedzējtiesa uzskata, ka tas ir pretrunā Direktīvai 85/611, tās pakalpojumu sniegšanas brīdī spēkā esošajā redakcijā. Ņemot to vērā, Tiesai tiek jautāts, vai šim apstāklim ir kāda ietekme uz Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta interpretāciju.

53. Saistībā ar šo punktu skaidru nostāju ir paudusi tikai Grieķijas Republika un Komisija. Ja pirmā tikai iebilst pret nodokļa atbrīvojuma piemērošanu gadījumā, ja tiek pārkāptas Direktīvā 85/611 ietvertās kontroles prasības, tad otrā atsaucas uz Tiesas judikatūru par nelikumīgu darbību aplikšanu ar PVN. Pamatojoties uz šo judikatūru, Komisija secina, ka tam, vai kāda darbība juridiski tiek kvalificēta kā likumīga vai nelikumīga, nav nozīmes saistībā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta interpretāciju.

54. Es piekrītu Komisijas piedāvātajam risinājumam, bet, ņemot vērā iemeslus, kurus izklāstīšu turpinājumā, es uzskatu, ka ir detalizētāk jāaplūko Tiesas judikatūra par nelikumīgu darbību aplikšanu ar PVN [23].

55. Izvērtējot šo pēdējo iebildumu, jāuzsver, ka jebkāda funkciju deleģēšana nozīmē vienas personas lēmējpilnvaru nodošanu otrai, izveidojoties attiecībām starp deleģētāju un deleģēto. Deleģēšana pēc definīcijas ietver deleģētā spēju mainīt iepriekš noteikto juridisko situāciju vai veidot jaunu juridisko situāciju, pat bez deleģētāja piekrišanas. Tas izskaidro, kāpēc gadījumā, ja pārvaldes sabiedrība deleģē savas funkcijas un nodod lēmējpilnvaras citai personai, kura tādējādi uzņemas pilnvaras mainīt juridisko situāciju, direktīvā ir prasīts, lai pirms deleģēšanas kompetentās iestādes būtu izsniegušas atļauju.

56. Tomēr *GfBk* situācija ir pavisam atšķirīga. Tai nevienā brīdī nav tikušas deleģētas būtiskas funkcijas, kuras ir iepriekš noteiktas kādā pilnvarojumā. Tās darbība būtībā ir kopīgu ieguldījumu fondu "pārvalde", bet šī "pārvalde", kā tā formulēta Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā, ir daudz plašāks jēdziens, kas ne obligāti ietver lēmējpilnvaru nodošanu un līdz ar to – juridiskās situācijas izmaiņas. Par šo īpašo "pārvaldes" iezīmi es jau esmu izteicies šo secinājumu 41. un 42. punktā un varu atkārtoti atsaukties uz tajos minētajiem argumentiem.

57. Tādējādi un ņemot vērā, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punktā formulētais "pārvaldes" jēdziens ietver pakalpojumus, kuri nav saistīti ar juridiskās situācijas izmaiņām, es uzskatu, ka tas, ka nav tikusi izdota attiecīga atļauja deleģēt par labu *GfBk*, neietekmē minētajā pantā paredzētā nodokļa atbrīvojuma piemērošanu.

22 — Iepriekšējā zemsvītras piezīmē minētais spriedums (45. punkts).

23 — Cita starpā skat. 1993. gada 2. augusta spriedumu lietā C-111/92 *Lange* (*Recueil*, I-4677. lpp., 12. punkts) un 1998. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-283/95 *Fischer* (*Recueil*, I-3388. lpp., 21. punkts).

V – Secinājumi

58. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Bundesfinanzhof* jautājumiem atbildēt šādi:

1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkts ir interpretējams tādējādi, ka trešās personas sniegtie informācijas un konsultēšanas pakalpojumi saistībā ar kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldi un aktīvu pirkšanu vai pārdošanu ir uzskatāmi par raksturīgu un atsevišķu "pārvaldes" darbību, ja apstiprinās pakalpojuma autonomais raksturs un nepārtrauktība attiecībā pret pakalpojuma saņēmējas faktiski īstenotajām darbībām, kas ir jautājums, kurš jāizvērtē iesniedzējtiesai.

Piedāvāto Direktīvas 77/388 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta interpretāciju neietekmē tas, vai tiek ņemts vērā horizontālās nodokļu neitralitātes princips.

Direktīvas 77/388 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, ņemot vērā, ka "pārvaldes" jēdziens ietver pakalpojumus, kuri nav saistīti ar juridiskās situācijas izmaiņām, tas, ka nav tikusi izdota attiecīga atļauja deleģēt par labu *GfBk*, neietekmē minētajā pantā paredzētā nodokļa atbrīvojuma piemērošanu.